

การพัฒนาความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตสาขาวิชาภาษาไทยชั้นปีที่ 3 โดยใช้กระบวนการ Coaching และ Mentoring

Developing Third Year Thai Major Students' Researching Skill Using Coaching and Mentoring Process

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน¹
Wimonrat Soonthornrojana¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตสาขาวิชาภาษาไทยชั้นปีที่ 3 โดยใช้กระบวนการ Coaching และ Mentoring ให้ได้ตามเกณฑ์ร้อยละ 80 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนิสิตสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้กระบวนการ Coaching และ Mentoring กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ ได้แก่ นิสิตสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 จำนวน 95 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน 2) แบบประเมินค่าโครงการวิจัย แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ของนิสิต และแบบประเมินรายงานการวิจัย 3) แบบสังเกตพฤติกรรมผลการวิจัยของนิสิตสาขาวิชาภาษาไทยชั้นปีที่ 3 4) แบบสัมภาษณ์นิสิตสาขาวิชาภาษาไทยชั้นปีที่ 3 และ 5) แบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยปรากฏว่า นิสิตสาขาวิชาภาษาไทยชั้นปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการ Coaching และ Mentoring โดยมีนิสิตสาขาวิชาภาษาไทยชั้นปีที่ 4 เป็นผู้ดูแล มีความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้ตามเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่กำหนดไว้ทุกคน และมีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 คิดเป็นร้อยละ 90.79 และยังพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการให้คำปรึกษาและช่วยเหลือการทำวิจัยของนิสิตชั้นปีที่ 3 อยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.73 เป็นร้อยละ 96.38

คำสำคัญ: การวิจัยในชั้นเรียน, กระบวนการ Coaching และ Mentoring

¹ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ Faculty of Education, Mahasarakham University

Abstract

The purposes of the study were (1) to develop third year Thai major students' researching skill according to the criterion of 80 percent, and (2) to study third and fourth year Thai major students' satisfaction in Coaching and Mentoring process. 95 participants were selected using purposive sampling from third year Thai major students. Five research instruments were used in this study ; (1) classroom research comprehension tests, (2) outline evaluation forms, lesson plan evaluation forms and achievement tests, teaching performance evaluation forms and research report evaluation forms, (3) research behavioral observation forms for third year Thai major students, (4) third year Thai major students interview forms, and (5) satisfaction questionnaire. Statistics used in the study were percentage average, and standard deviation.

The result showed third year Thai major students who had taken research course using Coaching and Mentoring process scored 80% in researching skill according to the criterion and had positive satisfaction with average value of 4.54 or 90.79%. Moreover, the result found that fourth year students had positive satisfaction in counseling third year students with average value of 4.73 or 96.38%.

Keywords: Researching skill, Coaching and mentoring process

บทนำ

ครูเป็นวิชาชีพที่มีเกียรติและเป็นงานที่สร้างคนให้กับสังคม เพราะครู คือบุคคล ที่มีหน้าที่หรือมีอาชีพในการสอนนักเรียนให้กับมีความรู้และวิชาความรู้ในทุกๆ ด้านเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียน และแนวทางในการทำงาน ในการประกอบวิชาชีพครู ครูสภาจะเข้าไปรับรองปริญญาทางการศึกษา หรือประกาศนียบัตรบัณฑิตทางการศึกษา ซึ่งจะเป็นการรับรองทั้งกระบวนการของปริญญา หรือประกาศนียบัตรบัณฑิต และต้องมีมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ คือต้องมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษาหรือเทียบเท่า หรือคุณวุฒิอื่นที่ครูสภารับรอง โดยมีความรู้ ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ได้แก่ 1) ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู 2) การพัฒนาหลักสูตร 3) การจัดการเรียนรู้ 4) จิตวิทยาสำหรับครู

5) การวัดและประเมินผลการวิจัย 6) การบริหารจัดการในห้องเรียน 7) การวิจัยทางการศึกษา 8) นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา และ 9) ความเป็นครู (สำนักมาตรฐานวิชาชีพ, 2557: ออนไลน์)

กระบวนการวิจัยทางการศึกษาเป็นกระบวนการวิจัยทางการศึกษาซึ่งเป็นมาตรฐานที่ 7 ใน 9 มาตรฐานที่นิสิตนักศึกษาที่เรียนวิชาชีพครูทุกคนต้องเรียนและมีความรู้ความเข้าใจรวมทั้งปฏิบัติการวิจัยใน ชั้นเรียน โดยเฉพาะการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนเป็นกระบวนการแสวงหาความรู้อันเป็นความจริงที่เชื่อถือได้ เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน Kemmis & McTaggart (1988: 11-15) ได้ให้คำจำกัดความของการวิจัยเชิงปฏิบัติการว่า เป็นกระบวนการที่เป็นระบบ

ของการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงจากการสังเกต ลักษณะการปฏิบัติงานและผลจากการปรับปรุง งานของตนอง การทำความเข้าใจเกี่ยวกับงาน รวมทั้งปรับปรุงสถานการณ์ในการทำงาน รูปแบบของการวิจัยในชั้นเรียนตามแนวคิดของ Kemmis & McTaggart เป็นลักษณะของการหมุนเกลียวของบันได (Spiral) ของวิจัยเชิงปฏิบัติการ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลัก คือ ขั้นที่ 1 ขั้นการวางแผน (Plan) ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติการ (Action) ขั้นที่ 3 ขั้นสังเกตการณ์ (Observation) และขั้นที่ 4 ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection) วงจรปฏิบัติการวิจัยเชิงปฏิบัติการนี้เรียกว่า วงจร PAOR จากข้อมูลข้างต้นสะท้อนให้เห็นถึงคุณลักษณะ บัณฑิตที่จะสำเร็จการศึกษาไปประกอบวิชาชีพ ครูวิชาชีพอ่าจำเป็นต้องมีความรอบรู้ทั้งในด้านการจัดการเรียนการสอน และยังสามารถใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ควบคู่กันไป ซึ่งจะเป็นเครื่องมือในการพัฒนางาน พัฒนาผู้เรียน พัฒนาดตนเองอย่างต่อเนื่อง

ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เล็งเห็นความสำคัญของการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ ตามมาตรฐานวิชาชีพที่คุรุสภากำหนด จึงได้เปิดรายวิชา 0506309: การวิจัยในชั้นเรียนภาษาไทย และได้กำหนดให้ทำการจัดการเรียนการสอนในรายวิชานี้แก่นิสิตสาขาวิชาภาษาไทยชั้นปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ซึ่งโดยภาพรวมของการจัดการเรียนการสอน พบว่านิสิตชั้นปีที่ 3 ยังขาดความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน และยังไม่สามารถปฏิบัติการทำวิจัยได้ จากการสอบถามนิสิต พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มองว่าการทำวิจัยเป็นเรื่องที่ยาก ประกอบกับความไม่เข้าใจกระบวนการทำวิจัยอย่างแท้จริง เนื่องจากเคยเรียนมาเพียงแค่ภาคทฤษฎีในรายวิชาอื่น จึงทำให้ไม่แม่นยำในความรู้ เริ่มตั้งแต่ความรู้เบื้องต้นเกี่ยว

กับการทำวิจัย การเขียนเค้าโครงวิจัยการสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ รวมถึงรูปแบบการเขียนรายงานการวิจัยที่ถูกต้อง นิสิตบางคนมีปัญหาแม้กระทั่งการค้นหาและเลือกประเด็นปัญหาที่จะใช้ในทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน และเมื่อต้องนำมาปฏิบัติ จึงทำให้เกิดความสับสนและทำออกมาได้ไม่ถูกต้อง อีกทั้งจำนวนนิสิตสาขาวิชาภาษาไทยมีจำนวนมาก ทำให้การให้คำปรึกษา และการตรวจสอบความถูกต้องของวิจัยเป็นไปด้วยความล่าช้า นิสิตต้องใช้ระยะเวลาานกว่าที่จะสามารถออกไปเก็บข้อมูล จึงอาจส่งผลให้นิสิตไม่สามารถเก็บข้อมูลได้ทัน เนื่องจากระยะเวลาการเปิดปิดภาคเรียนของโรงเรียนและสถาบันอุดมศึกษานั้นไม่สอดคล้องกัน ผู้วิจัยในฐานะผู้รับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอนรายวิชานี้จึงได้ศึกษาแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้นิสิต สาขาวิชาภาษาไทยชั้นปีที่ 3 มีความรู้มีความเข้าใจและสามารถปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ จึงเลือกใช้กระบวนการ Coaching และ Mentoring ซึ่งการ Coaching เป็นเทคนิคในการพัฒนาการเรียนรู้อของบุคลากรในองค์กรที่ต้องการจะให้องค์กรเป็น องค์กรแห่งการเรียนรู้ Coaching เป็นการสอนงานจากผู้บังคับบัญชาถึงผู้ใต้บังคับบัญชาโดยตรง ด้วยวิธีการให้คำแนะนำและสอนงานแบบสองทาง (Two Way Communication) เพื่อให้ผู้ใต้บังคับบัญชาสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่าง มีประสิทธิภาพและมีโอกาสได้พัฒนาศักยภาพของตนเองไปพร้อม ๆ กัน ส่วน Mentoring คือ การเป็นที่ปรึกษา โดยเลือกจากผู้ที่มีความสามารถเป็นที่ยอมรับหรือผู้บริหารในหน่วยงานมาให้คำปรึกษาและแนะนำช่วยเหลือรุ่นน้องหรือผู้ที่อยู่ในระดับต่ำกว่าในเรื่องที่เป็นประโยชน์โดยตรงต่อการทำงานเพื่อให้มีศักยภาพสูงขึ้น อย่างไรก็ตาม ทั้ง Coaching และ Mentoring ต่างก็เป็นเทคนิคในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ที่จะทำให้ทั้งผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาทำงานได้อย่าง

มีศักยภาพ และองค์กรมีความพร้อมในการรับการเปลี่ยนแปลง มีผลการปฏิบัติงานเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ (อัญชลีธรรมะวิธิกุล, 2552: ออนไลน์.) ในที่นี้ผู้วิจัยได้นำกระบวนการนี้มาปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้รายวิชาการวิจัยในชั้นเรียนภาษาไทย ของนิสิตสาขาวิชาภาษาไทยชั้นปีที่ 3 เพื่อให้คำปรึกษาให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ทำวิจัยโดยนิสิตสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 ซึ่งมีประสบการณ์ในการทำวิจัยมาแล้ว ในการนี้อยู่ภายใต้ความดูแลของผู้วิจัยตลอดกระบวนการ โดยผู้วิจัยได้ใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน 5 วงรอบ คือ การให้ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน การจัดทำเค้าโครงการวิจัย การจัดทำเครื่องมือวิจัย การปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลและการเขียนรายงานการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยจะเป็นผู้ให้ความรู้และประเมินในแต่ละวงรอบแก่นิสิตก่อนแล้วจึงให้นิสิตชั้นปีที่ 3 ลงมือปฏิบัติเป็นกลุ่มขนาดเล็ก (3-4 คน) โดยมีนิสิตชั้นปีที่ 4 คอยให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิดตลอดกระบวนการวิจัย

ผลการประชุมเพื่อสำรวจความต้องการของนิสิตชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทย พบว่าร้อยละ 97 ของนิสิตชั้นที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทย ต้องการที่จะเรียนรู้เรื่องการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน ผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบ Coaching และ Mentoring เพราะเห็นว่า เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่จะช่วยพัฒนาศักยภาพทางด้านการทำวิจัยของตนให้ดีขึ้น จากการสัมภาษณ์นิสิตเป็นรายบุคคล พบว่านิสิตส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่า กระบวนการ Coaching และ Mentoring เป็นกระบวนการที่น่าสนใจ และทำทลายความสามารถของตน สามารถเพิ่มความมั่นใจในการทำวิจัย อันจะนำไปสู่การพัฒนาความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน เนื่องจากมีพี่เลี้ยงช่วยตรวจสอบ และแนะนำเมื่อ

เกิดปัญหาขึ้น จึงพร้อมที่จะเรียนรู้เรื่องการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนด้วยความสนใจ

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการและเหตุผลดังกล่าวแล้ว จึงได้ดำเนินการพัฒนาความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ของนิสิตสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 โดยใช้กระบวนการ Coaching และ Mentoring เพื่อใช้เป็นข้อเสนอแนะสำหรับอาจารย์ผู้สอนและผู้สนใจในการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตสาขาวิชาภาษาไทยชั้นปีที่ 3 โดยใช้กระบวนการ Coaching และ Mentoring ได้ตามเกณฑ์ร้อยละ 80

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนิสิตสาขาวิชาภาษาไทยชั้นปีที่ 3 และ 4 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้กระบวนการ Coaching และ Mentoring

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการวิจัยแบบปฏิบัติการในชั้นเรียน (Action Research) ตามแนวคิดของ Kemmis and McTaggart (1988: 11-15) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้
 1. ขั้นวางแผน (Planning: P)
 2. ขั้นปฏิบัติการ (Action: A)
 3. ขั้นสังเกต (Observation: O)
 4. ขั้นสะท้อนผล (Reflection: R) จำนวน 5 วงรอบ

กลุ่มผู้ร่วมวิจัยและกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ร่วมวิจัยและกลุ่มผู้ให้ข้อมูล มีดังนี้

1. กลุ่มผู้ร่วมวิจัย ประกอบด้วย ผู้วิจัย และนิสิตสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 จำนวน 33 คน

2. กลุ่มเป้าหมายและกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย นิสิตสาขาวิชาภาษาไทยชั้นปีที่ 3 จำนวน 95 คน นิสิตสาขาวิชาภาษาไทยชั้นปีที่ 4 จำนวน 33 คน

สาระที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาระเบียบวิธีวิจัยตามแนวคิดของผ่องพรรณ ตรัยมงคลกุล (2543: 56-80) และได้ทำการสังเคราะห์มาใช้เป็นสาระที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน
2. การปฏิบัติการเขียนเค้าโครงการวิจัย
3. การปฏิบัติการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน
5. การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผล และการเขียนรายงานการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.40 ถึง 0.73 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83

2. แบบประเมิน มีดังนี้

2.1 แบบประเมินเค้าโครงการวิจัย ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ในรูปแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 22 ข้อ

2.2 แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญ

2.3 แบบประเมินพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

2.4 แบบประเมินรายงานการวิจัย รูปแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 38 ข้อ

3. แบบสังเกตพฤติกรรมการวิจัยของ นิสิตสาขาวิชาภาษาไทยชั้นปีที่ 3

4. แบบสัมภาษณ์นิสิตสาขาวิชาภาษาไทยชั้นปีที่ 3 และ 4 แบบไม่มีโครงสร้างจำนวน 3 ข้อ

5. แบบวัดความพึงพอใจของนิสิตสาขาวิชาภาษาไทยชั้นปีที่ 3 และ 4 ชนิด มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ขั้นตอนการวิจัย

1. ก่อนให้ความรู้เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน ผู้วิจัยให้ทดสอบก่อนเรียน (pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 40 ข้อ เพื่อดูพื้นฐานความรู้

2. ให้ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน การจัดทำเค้าโครงการวิจัย การจัดทำเครื่องมือวิจัย การปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน การเขียนรายงานการวิจัย ให้แก่นิสิตสาขาวิชาภาษาไทยชั้นปีที่ 3 โดยมีนิสิตสาขาวิชาภาษาไทยชั้นปีที่ 4 คอยให้คำปรึกษาและแนะนำ

3. หลังจากการให้ความรู้ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน จึงทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบชุดเดิม เพื่อดูพัฒนาการความรู้

4. ผู้วิจัยได้ดำเนินการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนิสิต ตอบคำถาม การซักถามของนิสิต พร้อมทั้งทำการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจด้านการทำวิจัยใน ชั้นเรียน การจัดทำเค้าโครงการวิจัย การจัดทำเครื่องมือวิจัย การปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ใน ชั้นเรียน การเขียนรายงานการวิจัย

5. การสะท้อนผลและพัฒนาคำแนะนำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน การจัดทำ

เค้าโครงวิจัย การจัดทำเครื่องมือวิจัย การปฏิบัติ การจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน การเขียนรายงาน การวิจัย

6. วัดความพึงพอใจของนิสิตชั้นปีที่ 3 และ 4

การวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตสาขาวิชาภาษาไทยชั้นปีที่ 3 พบว่านิสิตสาขาวิชาภาษาไทยชั้นปีที่ 3 มีความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน

ได้ตามเกณฑ์ร้อยละ 80 ทุกคน โดยการวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยปฏิบัติการใน ชั้นเรียน จำนวน 5 วงรอบ แต่ละวงรอบมี 4 ชั้นตามแนวคิดของ Kemmis and McTaggart (1988: 11-15) ดังนี้ 1. ชั้นวางแผน (Planning: P) 2. ชั้นปฏิบัติการ (Action: A) 3. ชั้นสังเกต (Observation: O) 4. ชั้นสะท้อนผล (Reflection: R)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยตอนที่ 1 ปรากฏดังตารางที่ 1-5

ตารางที่ 1 วงรอบที่ 1 พบว่านิสิตชั้นปีที่ 3 มีคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 45.37 และคะแนนหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 85.32 เป็นร้อยละ

คะแนนทดสอบ	N	คะแนนรวม	คะแนน	S.D.	ร้อยละ (P)
ก่อนเรียน	95	1708	18.17	2.83	45.37
หลังเรียน	95	3209	34.13	1.83	85.32

ตารางที่ 2 วงรอบที่ 2 พบว่า นิสิตแต่ละกลุ่มสามารถเขียนเค้าโครงวิจัยได้อย่างมีคุณภาพ ตามเกณฑ์ร้อยละ 80 ทุกกลุ่ม และเมื่อทำการคิดคะแนนเฉลี่ยพบว่า มีคะแนน ร้อยละ 90.80 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่กำหนดไว้

กลุ่มวิจัย	คะแนนรวมทุกกลุ่ม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
33	3200	96.97	3.34	90.80

ตารางที่ 3 วงรอบที่ 3 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ของนิสิตแต่ละกลุ่ม มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.56 - 5.00 แสดงว่านิสิตสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างดี

กลุ่มวิจัย	คะแนนเฉลี่ยทั้ง 3 ฉบับจากผู้เชี่ยวชาญ			รวม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3					
33	4.72	4.71	4.74	14.16	4.72	0.15	94.42	เหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ 4 วงรอบที่ 4 พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 3 แต่ละคน มีพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 95.39 คิดเป็นร้อยละ 94.39 แสดงว่า นิสิตชั้นปีที่ 3 มีความสามารถปฏิบัติการเรียนการสอนได้ตามเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่กำหนดไว้

N	คะแนนรวมทุกช่อง	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
95	8967	95.39	3.73	94.39

ตารางที่ 5 วงรอบที่ 5 พบว่า นิสิตแต่ละกลุ่มสามารถเขียนรายงานการวิจัย 5 บทได้ ซึ่งมีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุดทุกกลุ่ม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 169.76 คิดเป็นร้อยละ 80.83 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่กำหนดไว้ แสดงว่า นิสิตชั้นปีที่ 3 มีความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลและเขียนรายงานผลการวิจัยได้เป็นอย่างดี

N	คะแนนรวมทุกกลุ่ม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
33	5602	169.76	3.49	80.83

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนิสิตสาขาวิชาภาษาไทยชั้นปีที่ 3 และ 4 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้กระบวนการ Coaching และ Mentoring ผลปรากฏดังนี้

1. นิสิตชั้นปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการเรียนเรื่องการทํารายงานในชั้นเรียนโดยใช้กระบวนการ

Coaching และ mentoring อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.54 คิดเป็นร้อยละ 90.79

2. นิสิตชั้นปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการให้คำปรึกษาและช่วยเหลือการทํารายงานของนิสิตชั้นปีที่ 3 อยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.73 คิดเป็นร้อยละ 96.38

อภิปรายผล

1. นิสิตสาขาภาษาไทยชั้นปีที่ 3 ที่เรียนเรื่องการวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการ Coaching & Mentoring มีความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนและออกแบบการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจาก นิสิตได้รับความรู้จากอาจารย์ อย่างเป็นขั้นตอน ในระหว่างเรียนก็ได้มีการอภิปรายซักถามในประเด็นที่สงสัยหรือเป็นปัญหา ผู้วิจัยก็ทำการตอบคำถามและอธิบายให้เข้าใจ เมื่อทำการทดสอบ หลังเรียน จึงพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 3 มีคะแนนการทดสอบคิดเป็นร้อยละ 85.32 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิบูลย์รัตน์ บุษราคัม (2547: 143-150) ซึ่งได้ทำการศึกษารื่อง การพัฒนาครูด้านการวิจัยในชั้นเรียนแล้วพบว่า กลุ่มเป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนและเขียนเค้าโครงการวิจัยได้สอดคล้องกับสภาพปัญหาที่ประสบในห้องเรียน การศึกษารายงานการวิจัยในชั้นเรียน ที่มีคุณภาพ และการนิเทศภายในอย่างต่อเนื่อง ทำให้ครูสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างถูกต้อง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Hickson (2006: unpagged) ได้ศึกษา การพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ทำให้ครูมีความรู้ความเข้าใจและทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. นิสิตสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 ทุกกลุ่ม สามารถเขียนเค้าโครงการวิจัยได้อย่างมีคุณภาพ เนื่องจากผู้วิจัย ได้ทำการให้ความรู้เรื่องเรื่องการจัดทำเค้าโครงการวิจัยอย่างละเอียด แล้วจึงให้ไปนิสิตแต่ละกลุ่มไปทำการสำรวจปัญหาที่พบในชั้นเรียน แล้วนำมาวิเคราะห์ออกแบบการสอน กำหนดชื่องานวิจัย และเขียนเค้าโครง โดยผู้วิจัยเป็นผู้ให้ความรู้เกี่ยวกับการออกแบบการวิจัย และวิธีเขียนเค้าโครงการวิจัย จากนั้นจึงให้นิสิต

ชั้นปีที่ 3 ดำเนินการเขียนเค้าโครงการวิจัยตามขั้นตอน โดยมีนิสิตชั้นปีที่ 4 คอยให้ความช่วยเหลือ เมื่อทำการประเมินคุณภาพของเค้าโครงการวิจัย จึงพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 3 แต่ละกลุ่มสามารถจัดทำเค้าโครงการวิจัยได้อย่างมีคุณภาพ มีคะแนนรวมเฉลี่ยร้อยละ 90.80 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เซษฐชาย วรณประพันธ์ (2551: 107-109) ซึ่งได้ศึกษา การพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้กลยุทธ์การนิเทศแบบคลินิกและการนิเทศภายใน ผลปรากฏว่า กลุ่มเป้าหมายสามารถเขียนเค้าโครงการวิจัยได้ในระดับดี และยังสอดคล้องกับผลวิจัยของ ดำรง คันทรง (2551: 86- 88) ซึ่งได้ทำการศึกษาการพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ผลปรากฏว่ากลุ่มเป้าหมายสามารถปฏิบัติการเขียนเค้าโครงการวิจัยได้ในระดับดีเช่นกัน

3. นิสิตสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 ทุกกลุ่มสามารถเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี เนื่องจากผู้วิจัยได้อธิบายกระบวนการอย่างละเอียด โดยเริ่มจากวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผล แล้วให้นิสิตแต่ละกลุ่มดำเนินการสร้างเครื่องมือวิจัย โดยมีนิสิตชั้นปีที่ 4 คอยดูแลช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด เมื่อจบแต่ละแผนมีการตรวจสอบโดยรุ่นพี่ แล้วเสนอแนะให้ปรับปรุงในส่วนที่ผิดพลาดจนครบทุกแผน แล้วนำมาเสนอผู้วิจัยเพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง ก่อนนำไปเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อทำการประเมิน ผลปรากฏว่า แผนการจัดการเรียนรู้ ทุกแผนมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก มีคะแนนตั้งแต่ 4.51 - 5.00 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Mingucci (2002: 451-A) ได้ศึกษาผลของโครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่มีต่อการพัฒนาวิชาชีพของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองจำนวน 8 คน แล้วทำให้ครูสามารถสร้างเครื่องมือในการวิจัยได้เป็นอย่างดี

และยังสอดคล้องกับ Dicken (1998: 300-A) ที่ได้ทำวิจัยเชิงปฏิบัติการในองค์กร ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปฏิบัติการเข้าใจ การปฏิบัติการวิจัย พร้อมทั้งสะท้อนปัญหาให้ทราบถึงประสบการณ์ของสมาชิกในที่ทีมงานด้วย

4. นิสิตชั้นปีที่ 3 มีพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับดีมาก เนื่องจากก่อนออกไปทำการปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ รุ่นพี่ชั้นปีที่ 4 ได้ทำการซักซ้อมการสอน เพื่อเตรียมความพร้อม และให้คำแนะนำระหว่างออกไปปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน เมื่อครูพี่เลี้ยงของแต่ละกลุ่มทำการประเมิน การจัดการเรียนการสอน ส่งผลให้นิสิตชั้นปีที่ 3 มีพฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.77 คิดเป็นร้อยละ 96.42 ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐญา เรืองบุญ (2552: 85 - 90) ที่ทำกาวิจัยเรื่องการพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับ การวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้ การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการนิเทศแบบคลินิก ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าทั้ง 3 คน มีความรู้ความเข้าใจการทำวิจัยในชั้นเรียน สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Brow (2002: 1304 - A) ที่ศึกษาการปรับปรุงวิธีสอน โดยใช้การวิจัยปฏิบัติการ โดยเน้นการศึกษาการรับรู้ของครู เกี่ยวกับอิทธิพลของการวิจัยปฏิบัติการที่มีต่อแนวความคิดในการปฏิบัติ 4 ประเด็น ได้แก่ บทบาทของครู ความรู้ของครูเกี่ยวกับการสอน การปฏิบัติการสอน และผลสะท้อนต่อการปฏิบัติการสอน ผลการวิจัยพบว่า ครูมีการรับรู้ใน 4 ประเด็นที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี

5. นิสิตชั้นปีที่ 3 แต่ละกลุ่มสามารถเขียนรายงานการวิจัย 5 บทได้อย่างมีคุณภาพ สืบเนื่องจากผู้วิจัยได้ให้การอธิบายเกี่ยวกับกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลและเขียนรายงานผลการวิจัยทั้ง 5 บท อย่างละเอียด ก่อนที่จะให้

นิสิตแต่ละกลุ่มดำเนินการไปตามขั้นตอน โดยมีที่ ปี 4 คอยให้การช่วยเหลือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งนิสิตชั้นปีที่ 3 ยังขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ปีที่ 4 จึงให้ความช่วยเหลือ โดยช่วยสอนให้นิสิตชั้นปีที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลไปทีละส่วน และช่วยแนะนำวิธีการเขียนบทที่ 4 และบทที่ 5 พร้อมทั้งตรวจสอบภาษา การอ้างอิง การเขียนบรรณานุกรม รวมทั้งการเขียนบทคัดย่อ และประกาศคุณูปการ แล้วจึงจัดทำรูปเล่ม แล้วให้รุ่นพี่ชั้นปีที่ 4 ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง ก่อนส่งให้ผู้วิจัยได้ทำการประเมินรายงานการวิจัย และเมื่อประเมินจึงทำให้นิสิตชั้นปีที่ 3 แต่ละกลุ่มจัดทำรายงานการวิจัย 5 บท ได้ทุกกลุ่ม และเป็นงานวิจัยที่มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 80.83 ซึ่งเป็น ไปตามเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Massey (2003: 2510 - A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของการวิจัยของครูในกลุ่มครูที่สอนในห้องเรียน 3 เรื่อง ผลปรากฏว่า ประสบการณ์เรียนรู้ของครูในการสอน ช่วยให้ครูได้รับความรู้ใหม่ๆ เกี่ยวกับการวิจัย โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามแนวคิดของ Kemmis และ McTaggart ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในทางปฏิบัติ ให้มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถทำวิจัยใน ชั้นเรียนได้อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพ และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของมงคล พลาสี (2550: 98 - 99) ซึ่งได้ทำการศึกษาผลการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียน บุ่งคล้านคร ให้มีความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ ดำเนินการโดยใช้กลยุทธ์การอบรมเชิงปฏิบัติการ และการนิเทศ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มเป้าหมายสามารถเขียนรายงานการวิจัยได้ถูกต้อง คนละ 1 เรื่อง

6. นิสิตชั้นปีที่ 3 มีความพึงพอใจ ต่อการเรียนเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยใช้กระบวนการ

Coaching และ mentoring อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.54 คิดเป็นร้อยละ 90.79 เหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากกระบวนการ Coaching และ Mentoring เป็นกระบวนการที่เน้นการเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิด ซึ่งผู้วิจัย ได้ทำการอธิบายความรู้และวิธีการต่างๆ ด้วยตนเอง แต่เมื่อมีการลงมือปฏิบัติ ผู้วิจัยได้ให้รุ่นพี่ชั้นปีที่ 4 เข้าไปดูแล และคอยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด ทำให้เกิดบรรยากาศที่เป็นกันเอง เนื่องจากผู้วิจัยได้กำหนดให้ทำงานเป็นกลุ่ม ทำให้นิสิตไม่เกิดความกดดัน มีความสุขที่ได้เรียนเรื่องดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย บุญสูง (2555: 112-119) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนิสิต ที่มีต่อการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่านิสิตมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก และยังพบว่านิสิตชั้นปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการให้คำปรึกษา และช่วยเหลือการทำวิจัยของนิสิตชั้นปีที่ 3 อยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.73 คิดเป็นร้อยละ 96.38 เหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องด้วยกระบวนการ Coaching and Mentoring เป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้เป็นโค้ช สามารถทบทวนความรู้และถ่ายทอดความรู้ของตน และยังเป็นกระบวนการที่สร้างความมั่นใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นการตรวจสอบตนเองว่าตนเองยังไม่เข้าใจในเรื่องใด ซึ่งผู้วิจัย ก็ได้ทำหน้าที่กำกับดูแล นิสิตชั้นปีที่ 4 เพื่อให้นิสิตเหล่านี้ สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ตนเองมี เป็นการฝึกประสบการณ์ด้านการทำวิจัยร่วมกับน้องๆ ชั้นปีที่ 3 เป็นการสร้างความภาคภูมิใจในความรู้ความสามารถของตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ

พรทิพย์ เดชนิธิรัตน์ (2544: 98-110) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการบริการการศึกษาด้านการสอนภาษาต่างประเทศที่สองของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนดาราวิทยา ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการศึกษาด้านการสอนภาษาต่างประเทศเป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ควรศึกษากระบวนการ Coaching และ Mentoring ให้ละเอียด เพื่อที่จะสามารถทำกาจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 การคัดเลือกผู้ที่จะมาเป็นโค้ช ควรเลือกบุคคลที่มีความสามารถอย่างดี แม่นยำ และสามารถถ่ายทอดความรู้ได้

1.3 ผู้ที่จะนำวิธี Coaching และ Mentoring ไปใช้ ควรมันตรวจสอบ กำกับดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด คอยประเมินผล และวิเคราะห์ผลอยู่เสมอ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการ Coaching และ Mentoring กับการสอนเรื่องอื่นๆ และสาขาวิชาอื่นๆ

2.2 ควรศึกษาการเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการ Coaching และ Mentoring กับการจัดการเรียนรู้รูปแบบอื่นๆ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและตัวแปรอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

- เชษฐชาย วรณประพันธ์. (2551). *การพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนเมืองคง อำเภอกง จังหวัดนครราชสีมา*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณัฐยา เรืองบุญ. (2552). *การพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนบ้านกุศุมแสง อำเภอนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ดำรง คันทรง. (2551). *การพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนบ้านหนองแซง อำเภอนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ผ่องพรรณ ดริยมงคลกุล. (2543). *การวิจัยในชั้นเรียน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พรทิพย์ เดชนิธิรัตน์. (2544). *ความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการบริการการศึกษาด้านการสอนภาษาต่างประเทศที่สองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนดาราวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่*.
- มงคล พลาลี. (2550). *การพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนบึงคล้านคร อำเภอบึงคล้า จังหวัดหนองคาย*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิบูลรัตน์ บุษราคัม. (2547). *การพัฒนาครูด้านการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนศรีกระนวนวิทยาคม อำเภอกนวน จังหวัดขอนแก่น*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมชาย บุญสุน. (2555). *ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สำนักมาตรฐานวิชาชีพ. (2557). *มาตรฐานวิชาชีพครู*. [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://education.dusit.ac.th>. [สืบค้นเมื่อ 14 เมษายน]
- อัญชลี ธรรมะวิธิกุล. (2552). *เทคนิคการนิเทศ: การสอนงาน (Coaching)*. (Online). Posted by: panchalee. <http://panchalee.wordpress.com/2009/07/27/coaching/>
- Brown, Beth Lynne. (2002). "Improving Teaching Practices Through Action Research," *Dissertation Abstracts International*. 63(04): 1304 -A ; October.
- Dickens, Linda Neavel. (1998). "A Theory of Action Perspective of Action Research," *Dissertation Abstracts International*. 59(6): 1866-A ; December.
- Hickson, Clive Nigrl. (2006). "Teacher Development: Enhancing Effective Teaching in Elementary School Physical Education," *Dissertation Abstracts International*. 66(10): unpagged ; April.

-
- Kemmis S. and McTaggart R. (1988). *The Action Research*. Victoria: Deakin. University Press.
- Massy, Dixic D. (2003). "Teacher Conducting Research: An Examination of the Short-term And." Sustained Influences of teacher Research on Classroom Teachers." *Dissertation Abstracts International*. 63(07): 2510-A ; January.
- Mingucci, Monica Marcolin. (2002). "Action Research as ESI Teacher Professional Development," *Dissertation Abstracts International*. 63(2): 451-A ; August.